

Nemá tu proto místa ani ustanovení §u 1311 obč. zák., nehledíc ani k tomu, že předpisy uličního a jízdního řádu nebyly vydány, by se předešlo takovým škodám, jež se přihodila. Ježto tedy nešetřila žalovaná pozornosti a opatrnosti ve smyslu §u 1299 obč. zák. a jelikož je škoda, žalobci vzešlá, ve příčinné souvislosti s jejím opomenutím, jest žalovaná z toho práva.

Čís. 6778.

Ručení dráhy (zákon ze dne 5. března 1869, čís. 27 ř. zák.).

Jest příhodou v dopravě, zastavil-li vlak na nádraží tak, že poslední vozy stály již mimo nástupiště.

Jest příhodou v dopravě, dělo-li se vystupování z nákladního vozu, dopravujícího lidi, bez použití dřevěných schodů nebo dřevěného prkna. Předčasné vystupování cestujících z takového vozu lze pokládati za neodvratitelné zavinění třetích osob neb poškozeného jen tehdy, věděli-li o tom, že jsou pro vystupování připraveny schůdky nebo že budou po zastavení vlaku k vozu přistaveny.

(Rozh. ze dne 3. února 1927, Rv I1052/26.)

Žalobce jel v nákladním voze, jenž byl připojen k osobnímu vlaku. Na nádraží, v němž měl žalobce vystoupiti, zastavil vůz, v němž jel, až za zvýšeným nástupištěm. Ježto k vozu nebyly přistaveny schůdky, seskočil žalobce s vozu a poranil se. Náhradní nárok proti dráze uznal procesní soud první stolice důvodem po právu dvěma třetinami, odvolací soud k odvolání obou stran napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalovaného eráru.

D ů v o d y:

Žalovaná strana dovolává se z rozhodnutí odvolacího soudu podle §u 503 čís. 4 c. ř. s. pro nesprávné právní posouzení, nelze jí však dáti za pravdu. Příhodou v dopravě bylo již, že vlak zastavil na nádraží v M. tak, že poslední dva vozy stály mimo zvýšené nástupiště. Ač i tato příhoda v dopravě byla v příčinné souvislosti se žalobcovým úrazem, neboť na zvýšeném nástupišti nebyl by žalobce sestupoval do takové hloubky jako na místě, kde při vystupování spadl, nepokusila se žalovaná strana v této příčině o důkaz některého z důvodů sprostňujících ji ručení podle §u 2 zákona ze dne 5. března 1869 čís. 27 ř. zák., proto dlužno podle §u 1 téhož zákona přičítati toto od předpisů se uchylující zastavení vlaku dráze za zavinění. Další příhodou v dopravě bylo, že vystupování z vozu, v němž byl žalobce, dělo se bez použití dřevěných schodů nebo schodového prkna, jímž má býti podle předpisu každý nákladní vůz, dopravující-li se jím lidé, za účelem nastupování a vystupování opatřen, by bezpečnost jejich nebyla ohrožena. V tomto směru pokusila se dráha o důkaz, že se tak stalo vinou vystupujících a žalobce samého, poněvadž vystoupili z vozu dříve, než průvodčí mohl přistaviti schůdky nebo

prkno, a poněvadž průvodčí nemohl předčasnému vystoupení zabrániti. Zjištěnými skutečnostmi nemůže se tento důkaz pokládati za provedený. Aby předčasné vystupování mohlo býti pokládáno za neodvratitelné zavinění třetích osob anebo poškozeného, musilo by býti prokázáno, že věděli o tom, že jsou pro vystupování připraveny schůdky a že budou po zastavení vlaku k vozu přistaveny. Bylo na dráze, by přiměřeným způsobem, buď ústním upozorněním neb otištěným návěštím nebo skutečným přistavováním schůdků na předcházejících stanicích upozornila cestující, že mají sečkati s vystupováním až schůdky budou přistaveny. Pak-li by byli cestující vystupovali dříve, vystupovali ovšem na vlastní nebezpečí. Když však nebylo zjištěno, že dráha splnila tuto povinnost, naopak bylo prokázáno, že přistaviti schůdky k posledním třem vozům měl průvodčí, který předem musil utáhnouti ruční brzdu u posledního vozu a nemohl proto své další povinnosti splniti hned, když vlak zastavil, a když dráha se ani nepokusila o důkaz, že žalobce a ostatní cestující, kteří vystoupili z téhož vozu, také bez upozornění věděli, že mohou žádati o přistavení schůdků nebo že schůdky budou i bez žádosti přistaveny, sečkají-li s vystupováním, nezdařil se důkaz neodvratitelného zavinění třetích osob a poškozeného samého. I v této příčině zůstává v plné platnosti domněnka §u 1 citovaného již zákona, že předčasné vystoupení žalobcovo bez použití schodů neb můstku zavinila dráha. Dovolací vývody nejsou způsobilé, aby sprostily dráhu zodpovědnosti za žalobcův úraz, ani aby bylo uznáno na jiné rozdělení zodpovědnosti dráhy a žalobce, než jak ji rozdělily nižší soudy.

Čís. 6779.

Sprostředkovatelská smlouva.

Nárok na provisi přísluší sprostředkovateli pouze tehdy, dojde-li zásluhou a přičiněním jeho skutečně k zamýšlenému výsledku, leč že by bylo jinak umluveno. Ujednáním obmyšlené smlouvy přestala však již činnost sprostředkovatelova, jenž nepozbývá nároku na odměnu, ne-súčastnil-li se také provedení smlouvy nebo sešlo-li mezi stranami s jejího uskutečnění.

Měl-li sprostředkovatel obstarati koupi domu a zavázal-li se mu zjednatel, že mu vyplatí odměnu, zakoupí-li objekt, na který ho sprostředkovatel jakýmkoliv způsobem upozorní nebo který mu sám naznačí, má sprostředkovatel nárok na odměnu, když jednal o koupi určitého domu se zjednatelům a dosavadním vlastníkem, obstaral zjednateli popis domu i lustrum, zřízení jeho se zjednatelům dům prohlíželi a došli k majiteli domu a tam smlouvu dojednali, třebaž zjednatel jednal již před tím i po té o koupi domu prostřednictvím jiného sprostředkovatele.

(Rozh. ze dne 3. února 1927, Rv I 1216/26.)

Žalobě sprostředkovatele o zaplacení provise proti kupiteli nemovitosti bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšší soudem z těchto